

gen til det Heles Bedfte". Derfom altsaa de Herrer, der have ftillet dette Forflag til en Adrefse, nu faae et lignende Svar, faa vide vi jo i Forveien, at de ville være tilfredse dermed. (Stemmer: Ja!). Refultatet fynes ogfaa at have været meget gunftigt den Gang; thi det felv samme Ministerium, fom nu angribes faa beftemt, har, efter hvad det ærede Medlem felv oplyfte i Dag ved fin Oplæsning af et tidligere Manifest fra det Parti, hvortil han hører, i den første Samling, i hvilken Ministeriet tiltraadte Regjeringen, nemlig i den Samling, fom sluttede omvrent i Juni 1870, opnaaet et „ret tilfredsftillende Udbytte". Naar, faaledes fom Sagerne ftille fig, fynes jeg ikke, at dette er faa daarlige en Karakter endda, og navnlig efter de mange Dagsordener, fom erklære det for umuligt at opnaa et „tilfredsftillende" Refultat, maar demne Betegnelse af „ret tilfredsftillende" jo endogfaa ftille fig i et meget heldigt Lys. Det lyffedes altsaa det daværende Ministerium at bringe de den Gang til en fnarlig Afslutning modne Sager til Afgjørelse, og Refultatet var „ret tilfredsftillende"; men hvorledes er det nu gaaet siden, thi det er jo altsaa efter denne Tid, at Banftelighederne egentlig ere komne? Derom udtaler nu Adrefsen, at Folkethinget har viift fin Beredvillighed i Gjæringen, og dette ftildres herved væsentlig paa en negativ Maade. Det figes, at Folkethinget ikke lod fin „gode Billie paavirke af, at allerede Sammenftættningen af Ministeriet Holftæin uundgaaelig maatte fvække det i Adrefsen udtalte Haab." Det vilde da ogfaa have været ubilligt, thi naar dette Ministerium gjorde fit Prøveftykke med et „ret tilfredsftillende Refultat", faa vilde det dog have været ubilligt alligevel at lade fin gode Billie paavirke af, at man ikke kunde lide Sammenftættningen af Ministeriet. Der tales endvidere om, at Thinget „gik roligt til fin Gjæring", at det „ikke reifte Modftand mod noget Forflag, fordi dette var udgaaet fra et Ministerium, fom ikke var et Udtryk af Thinget", samt at Thinget endog ofte lempede fine Meninger efter Ministeriets. Dette vil altsaa med andre Ord fige, at de Herrer, der vedtage denne Adrefse, fige: I Grunden havde vi været berettigede til at møde Ministeriet Holftæin, der ved fin Sammenftættning ikke var et Udtryk af dette Things Flertals Billie, med en Opposition, fom sagde Nei til Alt, hvad det foreslog eller gjorde, blot fordi det var Ministeriet Holftæin. Det ligger i den Nofs, fom de Herrer tilegne fig gjennem Adrefsen, at de vilde have været berettigede til en faadan Optræden, og at de vilde have fundet, at en faadan Optræden ikke gif udenfor den konftitutionelle Beføielse, fom tilkom dem. Jeg tillader mig dog at tro, at faaledes har Forholdet ikke hidtil været opfattet her i Landet, og at det vilde være høift uheldigt, om det nogensinde blev opfattet paa denne Maade, thi det vilde mere end noget Andet føve til, at al

mulig Lovgivningsvirkfomhed gif iftaa, derfom dette, at man havde Noget imod et Ministerium, ftulde bevæge til ubetinget Forkæftelse af Alt, hvad det foreslog, og det vilde borttage en af Forudsætningerne for hele det konftitutionelle Liv, nemlig den gjensidige Eftergiven og Lempen i god Forftaaelse uden forudfattet ond Billie. Naar Adrefsen nu figer, at Thinget „ofte har lempet fine Meninger efter Ministeriets", faa gad jeg dog egentlig gjerne fe dette lidt nærmere paaviift ved Exempler; jeg vilde nok fe, hvad dette „ofte" i Virkeligheden betyder. De Herrer maar jo have et rigt Materiale til deres Raadighed, og det kan altsaa neppe være dem vanfteligt at paavife den Mangfoldighed af Leiligheder, hvor de faaledes have lempet deres Meninger efter Ministeriets, og hvor de have lagt deres Beredvillighed for Dagen. Det er ikke fremkommet hidtil, og jeg onftede gjerne at fe Noget derom, thi mig forekommer det, at de Herrer netop have gjort det Modfatte. Der tales om, at Rigsdagen eller Folkethinget har viift et særlligt Maadehold derved, at det har indbragt de forskjellige Lovforflag, i hvilke der nu er vedtaget Dagsordener „i en uforandret Stikfælle". Der gjøres altsaa Krav paa Anerkjendelse, fordi Thingets Flertal ikke har affattet disfe Lovforflag i en endnu ftærkere Stikfælle end tidligere. Jeg tillader mig at tro, at denne Bemærkning til Maadehold ikke har noget Stort paa fig, al den Stund det lige fra det Dieblit, disfe Forflag indbragtes, var givet, at hverken Regjeringen eller Landstinget vilde gaa ind paa dem, og jeg tillader mig ogfaa at tro, at dette har for de Herrer været det Væsentlige. Et æret Medlem her overfor (Zahle), der ftundom figer mere end tjenligt er for hans Venner, yttrede forleden Dag, at det egentlig er mærkeligt, at Regjeringen ikke bringer faadanne Lovforflag fom f. Ex. de geiftlige over til Landstinget og figer: Skyld Jer for Himlens Skyld at tage disfe Forlag; thi hvis I ikke tage dem i den Form, hvori de nu foreligge, ville de komme til at foreligge fra Folkethingets Side i en Form, der er endnu mere afvigende fra det første Udkast! — eller fom han yttrede senere: Lage I ikke Loven nu, bliver den meget værre næfte Gang. Jeg tror, der ftuler fig en dyb Sandhed i denne Yttring af det ærede Medlem, og at han, uden at ville det, her har lagt Fingeren paa en Tanke, der rører fig paa Bunden af Hjertet, ikke hos alle de Herrer, men hos nogle af dem, og fortrinnsvis hos dem, der have den meft afgjørende Stemme, nemlig at det for dem er nok til at tage Landsfen bort af et Forflag, at Ministeriet tiltræder det, og at deres Forflag ere dem hæve i samme Grad, fom de ere uantagelige for Ministeriet. Hvis nogen Regjering vovede det Experiment, fom det ærede Medlem for Ringfted anbefalede, vilde Yølgen let kunne blive, at man bagefter erklærede fig fuldstændig utilfreds med det, fom man tidligere havde